Detta dokument är endast avsett som dokumentationshjälpmedel och institutionerna ansvarar inte för innehållet

►**B** ►**M1** **RÅDETS DIREKTIV**

av den 19 december 1977

om ömsesidigt bistånd mellan medlemsstaternas behöriga myndigheter på direktbeskattningens och mervärdesbeskattningens områden

(77 /799/EEG) ◄

(EGT L 336, 27.12.1977, s. 15)

Ändrat genom:

		Officiella tidningen		
		nr	sida	datum
►**M1**	Rådets direktiv 79/1070/EEG av den 6 december 1979	L 331	8	27.12.1979

Ändrat genom:

►**A1**	Anslutningsakten för Grekland (*)	L 291	17	19.11.1979
►**A2**	Anslutningsakten för Spanien och Portugal	L 302	23	15.11.1985

(*) Denna rättsakt finns inte publicerad på svenska.

▼B
▼M1

RÅDETS DIREKTIV

av den 19 december 1977

om ömsesidigt bistånd mellan medlemsstaternas behöriga myndigheter på direktbeskattningens och mervärdesbeskattningens områden

(77 /799/EEG)

▼B

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artikel 100 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande [1],

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande [2], och

med beaktande av följande:

Skatteflykt och undandragande av skatt, som sträcker sig över medlemsstaternas gränser, leder till budgetförluster och kränkning av principen om rättvis beskattning och är ägnat att åstadkomma snedvridning av kapitalrörelser och av konkurrensbetingelser. Det påverkar därför den gemensamma marknadens funktion.

Av dessa skäl antog rådet den 10 februari 1975 en resolution om de åtgärder som gemenskapen skall vidta för att bekämpa internationell skatteflykt och skatteundandragande [3].

Problemets internationella natur innebär att nationella åtgärder vars verkan inte sträcker sig över de nationella gränserna är otillräckliga. Samarbete mellan förvaltningar på grundval av bilaterala överenskommelser kan inte heller motverka nya former av skatteflykt och skatteundandragande, som allt mer får multinationell karaktär.

Samarbetet mellan skatteförvaltningar inom gemenskapen bör därför stärkas i enlighet med gemensamma principer och regler.

Medlemsstaterna bör på begäran utbyta information om enskilda fall. Den stat som får en sådan begäran bör göra de efterforskningar som är nödvändiga för att ta fram dessa uppgifter.

Medlemsstaterna bör även utan anmodan utbyta alla uppgifter som verkar relevanta för en riktig beräkning av skatt på inkomst och kapital, i synnerhet då det förefaller ske en konstlad överföring av vinster mellan företag i olika medlemsstater eller då sådana transaktioner genomförs mellan företag i två medlemsstater genom ett tredje land för att uppnå skattemässiga fördelar, eller då skatt av ena eller andra orsaken har undandragits eller kan komma att undandras.

Det är viktigt att tjänstemän vid skatteförvaltningen i en medlemsstat tillåts vistas på en annan medlemsstats territorium om båda staterna i fråga anser det önskvärt.

Man måste lägga vikt vid att de uppgifter som tillhandahålls under sådant samarbete inte röjs för obehöriga, så att medborgares och företags grundläggande rättigheter tillvaratas. Det är följaktligen nödvändigt att medlemsstater som mottar sådan information inte utan tillstånd av den medlemsstat som tillhandahåller den använder den annat än för skatteändamål eller för att underlätta rättslig prövning av underlåtenhet att följa skattelagstiftningen i den mottagande staten. Det är också nödvändigt att de mottagande staterna ger uppgifterna samma

---

([1]) EGT nr C 293, 13.12.1976, s, 34.
([2]) EGT nr C 56, 7.3.1977, s, 66.
([3]) EGT nr C 35, 14.2.1975, s. 1.

▼B

grad av insynsskydd som de åtnjöt i den stat som tillhandahöll dem, om den senare kräver det.

En medlemsstat som får en begäran att genomföra efterforskningar eller att tillhandahålla information skall ha rätt att vägra att göra det om dess lagstiftning eller förvaltningspraxis hindrar dess skatteförvaltning att utföra dessa efterforskningar eller att samla in eller använda uppgifterna för egna ändamål eller om tillhandahållandet av sådana uppgifter skulle strida mot allmänna grundsatser eller leda till röjande av affärshemlighet, industriell hemlighet, yrkeshemlighet eller handelsprocess eller om den medlemsstat informationen är avsedd för av praktiska eller juridiska skäl är förhindrad att lämna motsvarande uppgifter.

Samarbete mellan medlemsstaterna och kommissionen är nödvändigt för den fortlöpande granskningen av samverkansförfaranden och erfarenhetsutbyte på de berörda områdena, i synnerhet i fråga om konstlad överföring av vinster inom koncerner, med syfte att förbättra dessa samarbetsformer och utarbeta lämpliga gemenskapsregler.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Allmänna bestämmelser

▼M1

1. I enlighet med bestämmelserna i detta direktiv skall medlemsstaternas behöriga myndigheter utbyta all information som kan möjliggöra en riktig beräkning av skatter på inkomst och kapital samt av mervärdesskatt.

▼B

2. Som skatter på inkomst och kapital skall betraktas, oberoende av på vilket sätt de tas ut, alla skatter som läggs på sammanlagd inkomst, på sammanlagt kapital, eller på delar av inkomst eller av kapital, däribland skatter på vinster från försäljning av lös eller fast egendom, skatter på de lönebelopp som betalats av företag, liksom också skatter på kapitalvinster.

3. De skatter som avses i punkt 2 är för närvarande särskilt följande:

i Belgien:

Impôt des personnes physiques/Personenbelasting

Impôt des societes/Vennootschapsbelasting

Impôt des personnes morales/Rechtspersonenbelasting

Impôt des non-residents/Belasting der niet-verblijfhouders

i Danmark:

Indkomstskat til staten

Selsskabsskat

Den kommunale indkomstskat

Den amtskommunale indkomstskat

Folkepensionsbidragene

Sømandsskat

Den særlige indkomstskat

Kirkeskat

Formueskat til staten

Bidrag til dagpengefonden

i Frankrike:

Impôt sur le revenu

Impôt sur les sociétés

Taxe professionnelle

Taxe foncière sur les propriétés bâties

▼B

Taxe foncière sur les propriétés non bâties

i Förenade kungariket:

Income tax

Corporation tax

Capital gains tax

Petroleum revenue tax

Development land tax

i Irland:

Income tax

Corporation tax

Capital gains tax

Wealth tax

i Italien:

Imposta sul reddito delle persone fisiche

Imposta sul reddito delle persone giuridiche

Imposta locale sui redditi

i Luxemburg:

Impôt sur le revenu des personnes physiques

Impôt sur le revenu des collectivités

Impôt commercial communal

Impôt sur la fortune

Impôt foncier

i Nederländerna:

Inkomstenbelasting

Vennootschapsbelasting

Vermogensbelasting

i Tyskland:

Einkommensteuer

Körperschaftsteuer

Vermögensteuer

Gewerbesteuer

Grundsteuer

▼A1

in Greece:

Φόρος ισοδύναμος φυσικών προσώπων

Φόρος ισοδύναμος νομικών προσώπων

Φόρος ακινήτου περιουσίας

▼A2

i Spanien:

Impuesto sobre la Renta de las Personas Físicas

Impuesto sobre Sociedades

Impuesto Extraordinario sobre el Patrimonio de las Personas Físicas

i Portugal:

Contribuição predial

Imposto sobre a indústria agrícola

Contribuição industrial

Imposto de capitais

Imposto profissional

Imposto de mais-valias

Imposto sobre o rendimento do petróleo

▼A2

Os adicionais devidos sobre os impostos precedentes

▼B

4. Punkt 1 skall även tillämpas på andra likadana eller liknande skatter som tillkommer senare, vare sig de gäller utöver eller i stället för de skatter som är förtecknade i punkt 3. Medlemsstaternas behöriga myndigheter skall underrätta varandra och kommissionen om när sådana skatter träder i kraft.

5. Med uttrycket ”behörig myndighet” avses följande:

i Belgien:

De minister van financiën eller ett ombud

Le ministre des finances eller ett ombud

i Danmark:

Ministeren for skatter og afgifter eller ett ombud

i Frankrike:

Le ministre de l'économie eller ett ombud

▼M1

i Förenade kungariket:

The Commissioners of Customs and Excise eller ombud för information som behövs uteslutande för mervärdesskatteändamål

The Commissioners of Inland Revenue eller ombud för all annan information

▼B

i Irland:

The Revenue Commissioners eller deras ombud

i Italien:

Il ministro per le finanze eller ett ombud

i Luxemburg:

Le ministre des finances eller ett ombud

i Nederländerna:

De minister van financiën eller ett ombud

i Tyskland:

Der Bundesmininister der Finanzen eller ett ombud

▼A1

in Greece:

Ο Υπουργός Οικονομικών ή ο υπ' αυτού οριζόμενος εκπρόσωπος

▼A2

i Spanien:

El Ministro de Economía y Hacienda eller en befullmäktigad företrädare

i Portugal:

O Ministro da Finanças e do Plano eller en befullmäktigad företrädare

▼B

Artikel 2

Utbyte på begäran

1. Den behöriga myndigheten i en medlemsstat får anmoda den behöriga myndigheten i en annan medlemsstat att i ett särskilt fall överlämna de uppgifter som avses i artikel 1.1. Den tillfrågade medlemsstatens behöriga myndighet behöver inte tillmötesgå anmodan om det förefaller som om den behöriga myndigheten i den medlemsstat som inkommer med begäran inte har uttömt sina egna normala informationskällor, som den under rådande omständigheter skulle ha

▼B

kunnat använda för att erhålla de begärda uppgifterna utan fara för att riskera uppnåendet av det eftersträvade resultatet.

2. I syfte att överlämna de uppgifter som avses i punkt 1 skall den tillfrågade medlemsstatens behöriga myndighet se till att alla de undersökningar som är nödvändiga för att skaffa sådan information genomförs.

Artikel 3

Automatiskt informationsutbyte

Utan anmodan skall medlemsstaternas behöriga myndigheter för kategorier av fall som de skall bestämma enligt det samrådsförfarande som fastställs i artikel 9 regelbundet utbyta den information som avses i artikel 1.1.

Artikel 4

Informationsutbyte utan anmodan

1. Utan anmodan skall den behöriga myndigheten i en medlemsstat under följande omständigheter till den behöriga myndigheten i någon annan berörd medlemsstat överlämna sådan information som avses i artikel 1.1 och om vilken den har kännedom:

a) Den har skäl att anta att det kan ske en förlust av skatt i den andra medlemsstaten.

b) En skattskyldig erhåller i en medlemsstat en skattenedsättning eller skattebefrielse som skulle föranleda en ökning av skatten eller till skattskyldighet i den andra medlemsstaten.

c) Affärstransaktioner mellan en skattskyldig i en medlemsstat och en skattskyldig i en annan medlemsstat genomförs genom ett eller flera länder på ett sådant sätt att det kan leda till skatteminskning i den ena eller andra medlemsstaten eller i båda.

d) Myndigheten har skäl att anta att en skatteminskning kan bli följden av artificiella överföringar av vinster inom koncerner.

e) Information som har lämnats av den andra medlemsstatens behöriga myndighet har gjort det möjligt att erhålla uppgifter som kan vara relevanta för fastställande av skatt i den senare medlemsstaten.

2. Medlemsstaternas behöriga myndigheter får, enligt det samrådsförfarande som fastställs i artikel 9, utvidga det informationsutbyte som föreskrivs i punkt 1 till andra fall än dem som där anges.

3. Medlemsstaternas behöriga myndigheter får i alla övriga fall utan föregående anmodan lämna varandra sådana uppgifter som avses i artikel 1.1 och som de har kännedom om.

Artikel 5

Tidsfrist för lämnande av information

Den behöriga myndigheten i en medlemsstat som enligt ovanstående artiklar har att tillhandahålla uppgifter skall lämna dem så fort som möjligt. Om den stöter på hinder för att tillhandahålla uppgifterna eller om den vägrar att tillhandahålla uppgifterna, skall den genast underrätta den anmodande myndigheten härom, med hänvisning till hindrens beskaffenhet eller orsakerna till vägran.

Artikel 6

Samarbete av tjänstemän vid staten i fråga

Vid tillämpningen av ovanstående bestämmelser får de behöriga myndigheterna i den medlemsstat som tillhandahåller information och i den medlemsstat som informationen är avsedd för enligt det samrådsförfarande som fastställs i artikel 9 avtala om att tillåta att den mottagande medlemsstatens skattetjänstemän uppehåller sig i den första medlemsstaten. Närmare föreskrifter om tillämpningen av denna bestämmelse skall utfärdas enligt samma förfarande.

▼B

Artikel 7

Bestämmelser som hänför sig till sekretess

1. Alla uppgifter som en medlemsstat enligt detta direktiv får kännedom om skall hållas hemliga i den staten på samma sätt som uppgifter som tagits emot enligt landets egen lagstiftning.

Under alla omständigheter gäller för sådana uppgifter följande:

— De får göras tillgängliga endast för dem som direkt medverkar i taxeringsarbetet eller den administrativa kontrollen härav.

— De får därutöver yppas endast i samband med rättsliga förfaranden eller administrativa förfaranden som innefattar sanktioner som genomförs för eller i samband med taxeringsarbetet eller granskningen härav och bara till dem som direkt medverkar i sådana förfaranden; sådana uppgifter får dock yppas under offentliga förhör eller i domar, om den medlemsstats behöriga myndighet som tillhandahåller uppgifterna inte reser några invändningar.

— De får under inga förhållanden användas för annat än skatteändamål eller i samband med rättsliga förfaranden eller administrativa förfaranden som innefattar sanktioner som genomförs för eller i samband med taxeringsarbetet eller granskningen härav.

2. Punkt 1 skall inte tvinga en medlemsstat vars lagstiftning eller administrativa praxis för landets egna ändamål fastställer snävare begränsningar än de som ingår i bestämmelserna i den punkten att tillhandahålla information, om den mottagande staten inte åtar sig att iaktta dessa snävare begränsningar.

3. Utan hinder av punkt 1 får den medlemsstats behöriga myndigheter som tillhandahåller uppgifterna tillåta att uppgifterna används för andra ändamål i den stat som begär dem, om de enligt lagstiftningen i den upplysande staten under liknande omständigheter skulle få användas i den upplysande staten för liknande ändamål.

4. Då en behörig myndighet i en medlemsstat finner att information som den har tagit emot från den behöriga myndigheten i en annan medlemsstat kan förväntas vara till nytta för den behöriga myndigheten i en tredje medlemsstat, får den vidarebefordra informationen till denna senare behöriga myndighet med samtycke av den behöriga myndighet som tillhandahöll den.

Artikel 8

Begränsningar för informationsutbytet

1. Detta direktiv skall inte innebära någon förpliktelse att låta genomföra efterforskningar eller att tillhandahålla information om den medlemsstat som skulle tillhandahålla uppgifterna vore förhindrad av sin lagstiftning eller sin administrativa praxis att utföra efterforskningarna eller att insamla eller använda uppgifterna för sina egna ändamål.

2. Tillhandahållande av uppgifter får vägras då det skulle leda till röjande av affärshemlighet, industriell hemlighet, yrkeshemlighet eller handelsprocess, eller av uppgifter vars röjande skulle strida mot allmänna grundsatser.

3. Den behöriga myndigheten i en medlemsstat får vägra att tillhandahålla information då staten i fråga av praktiska eller juridiska skäl är förhindrad att lämna motsvarande uppgifter.

Artikel 9

Samråd

1. Vid genomförandet av detta direktiv skall samråd hållas, om nödvändigt i en kommission mellan

— två berörda medlemsstaters behöriga myndigheter på begäran av endera, då saken rör bilaterala frågor,

— alla medlemsstaters behöriga myndigheter och kommissionen, på begäran av en av dessa myndigheter eller av kommissionen, i den

▼B

mån de berörda angelägenheterna inte är av uteslutande bilateralt intresse.

2. Medlemsstaternas behöriga myndigheter får kommunicera direkt med varandra. Medlemsstaternas behöriga myndigheter får genom ömsesidig överenskommelse tillåta myndigheter som är utsedda av dem att kommunicera direkt med varandra i särskilt angivna fall eller i vissa kategorier av fall.

3. Då de behöriga myndigheterna träffar överenskommelser om bilaterala angelägenheter som omfattas av detta direktiv och som inte avser enskilda fall, skall de så snart som möjligt underrätta kommissionen om detta. Kommissionen skall i sin tur underrätta övriga medlemsstaters behöriga myndigheter.

Artikel 10

Erfarenhetsutbyte

Medlemsstaterna skall, tillsammans med kommissionen, ständigt övervaka det samverkansförfarande som föreskrivs i detta direktiv och dela med sig av sina erfarenheter, i synnerhet på det område som avser prissättning vid transaktioner inom koncerner, i syfte att förbättra denna samverkan och vid behov upprätta ett regelsystem på områdena i fråga.

Artikel 11

Tillämpligheten av bestämmelser om biträde med större räckvidd

Ovanstående bestämmelser får inte hindra fullgörandet av de mera vittgående skyldigheter att utbyta information som skulle kunna följa av andra rättsakter.

Artikel 12

Slutbestämmelser

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 1 januari 1979 och genast överlämna dem till kommissionen.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till alla viktiga bestämmelser i nationell lagstiftning som de senare antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 13

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.